

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0069 van 28 juni 2011
in de zaak 1011/0465/SA/2/0394

In zake:

1. de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■
2. mevrouw ■■■■■, wonende te ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul BEKAERT
kantoor houdende te 8700 Tielt, Hoogstraat 34

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Sophie IDE, bestuurssecretaris

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 14 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 9 december 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke van 5 juli 2010 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de bvba Ideal Building de verkavelingsvergunning verleend voor het verkavelen van grond in drie loten voor ééngezinswoningen.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 juni 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Paul BEKAERT die verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw Sophie IDE, bestuurssecretaris, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De zaak wordt in dezelfde staat in voortzetting gesteld naar de terechtzitting van 21 juni 2011, teneinde de partijen de mogelijkheid te geven om het bewijs van aangetekende zending van de bestreden beslissing te bezorgen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 juni 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

De partijen zijn schriftelijk verschenen.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 11 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“het verkavelen van grond in drie loten voor ééngezinswoningen”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgestelde gewestplan ‘Roeselare-Tielt’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 februari 2010 tot en met 28 maart 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

Op 19 april 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke een gunstig standpunt in.

[REDACTED] nv brengt op 28 juni 2010 een gunstig advies uit.

Op 28 april 2010 vraagt het college van burgemeester en schepenen het advies aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Op 31 mei 2010 meldt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat kan worden voorbijgegaan aan de decretaal voorziene adviesvereiste, omdat het advies niet binnen de decretaal voorziene termijn kan worden gegeven.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke verleent op 5 juli 2010 een voorwaardelijke verkavelingsvergunning aan [REDACTED] en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- *De carport dient open te blijven*
- *Voordat de aannemer start met de werken, moet hij minstens 2 werkdagen op voorhand contact opnemen met de regionale afgevaardigde van [REDACTED], [REDACTED], om hun installaties af te bakenen.*
- *Alle ontbrekende nutsvoorzieningen langs de kant van verkaveling dienen aangelegd te worden op kosten van en door de verkavelaar*
- *Een attest af te leveren als bewijs dat er een borg is gesteld voor het aanleggen van alle ontbrekende nutsvoorzieningen langs de kant van de verkaveling waaronder ook voetpaden en goten. De borgstelling bedraagt 75% van de raming van de uit te voeren werken en gebeurt door een daartoe bevoegd persoon. Zolang daaraan niet voldaan is, kan niet tot verkoop worden overgegaan.*
- *De verkavelaar heeft de verplichting om de geldende reglementering, uitgevaardigd door de distributienetbeheerder [REDACTED] voor elektriciteit en aardgas, inzake privé-verkavelingen/sociale verkavelingen/industriële verkavelingen strikt na te leven. Deze teksten zijn op eenvoudig verzoek verkrijgbaar bij de genoemde distributienetbeheerder; zij zijn eveneens raadpleegbaar op de website van de distributienetbeheerder(s) via [REDACTED]*

...”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 7 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 28 oktober 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

Van belang is dat de achterliggende tuinzone 1B, 2B, 3B door aanvrager samen te koop worden aangeboden met de voorliggende bouwzones 1A, 2A en 3A. Daarbij kan verwezen worden naar de website van aanvrager www.ideal-building.be, alwaar kavels aangeboden van 1.577m² (lot 1), 1.216m² (lot 2) en 1.216m² (lot 3).

...

*De aanvraag tot verkavelingswijziging niet is opgemaakt conform het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een verkavelingsvergunning. Volgens dit besluit dienen de te wijzigen stedenbouwkundige voorschriften verplicht weergegeven in **tabelvorm** met in de linkerkolom een toelichting per voorschrift en in de rechterkolom de bindende bepalingen. Dit is niet als dusdanig gebeurd.*

...

Aangezien de tuinen van de verkaveling bewust niet worden opgenomen maar wel degelijk ruimtelijk-functioneel verbonden zijn met de te verkavelen gronden wordt de aanvraag als onvolledig beschouwd.

Uit de gegevens in het dossier blijkt dat voorliggende verkavelingsaanvraag zal leiden tot een vertuining van het agrarisch gebied wat noch vanuit zuinig ruimtegebruik noch vanuit landschappelijk oogpunt wenselijk is.
...

Na de partijen te hebben gehoord op 9 november 2010, beslist de verwerende partij op 9 december 2010 om het beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning onder voorwaarden te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“...
Het gewestplan is van toepassing op voorliggende aanvraag. De 3 loten liggen deels in woongebied met landelijk karakter (voorzijde – deelpercelen A) en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (tuinzone achteraan – deelpercelen B). Het verkavelen van de delen woongebied met landelijk karakter is verenigbaar met het gewestplan. Het verkavelen van agrarisch gebied i.f.v. woontuinen is niet verenigbaar met het gewestplan en is volgens het ontwerp verkavelingsplan dan ook geen onderdeel van de aanvraag.
...

Het aansnijden van agrarisch gebied voor een tuin bij een woning strookt niet met de goede plaatselijke aanleg. Het is immers niet wenselijk dat de residentiële functie verder wordt ontwikkeld dan de voorzien 50m woonzone volgens het gewestplan. Dit komt feitelijk neer op “vertuining” van het agrarisch gebied. Om die reden moeten de voorschriften een voldoende grote tuinzone binnen de 50m woongebied kunnen voorzien. Het grafisch plan voorziet minimum 6,15m tuinzone ter hoogte van de achterperceelsgrens. Dit is echter onvoldoende. Teneinde een voldoende achterliggende tuinzone in woongebied te kunnen creëren, dient de afstand tussen de achtergevel van de woning en de achterliggende perceelsgrens minimum 8m te bedragen en dient de voorgevel van de woning verplicht op de voorbouwlijn worden voorzien.
...

De verkavelingsvergunning wordt verleend op voorwaarde dat:

- 1) de afstand tussen de achtergevel van de woning en de achterliggende perceelsgrens minimum 8m bedraagt;**
- 2) dat de voorgevel van de woning verplicht op de voorbouwlijn wordt voorzien.**

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit het door de Raad opgevraagde bewijs van aangetekende zending, aan de verzoekende partijen betekend per brief van 13 december 2010, aangetekend verzonden op 14 december 2010.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 14 januari 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

Verwerende partij betwist het rechtens vereiste belang van de verzoekende partijen.

“ ...

Nergens wordt er enige vorm van uitleg verschaft over welke hinder het precies gaat, noch wordt het eventueel ontstaan ervan aannemelijk gemaakt.

... ”

De loutere stelling dat verzoekende partij vreest niet nader omschreven hinder te zullen ondervinden kan dan ook hoegenaamd niet volstaan om verzoekende partij als een belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16 §1, 3° VCRO aan te merken.

... ”

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

De Raad wenst op te merken dat zowel artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, voor wat het georganiseerd administratief beroep in de reguliere procedure tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen bij de deputatie betreft, als artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, voor wat het juridictioneel beroep tegen een beslissing van de deputatie bij de Raad betreft, in essentie eenzelfde categorie belanghebbenden aanduiden, namelijk: ‘...*elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden...*’ ingevolge de bestreden beslissing (artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO), dan wel ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing (artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO).

Uit de stukkenbundel van de verzoekende partijen blijkt dat zij conform artikel 4.7.21 VCRO bij de verwerende partij beroep hebben aangetekend tegen de beslissing van 5 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke. De verzoekende partijen doen in het betrokken maar uiterst beknopt beroepsschrift onder meer het volgende gelden:

“
...

Wij kozen ervoor in woongebied met landelijk karakter te bouwen omwille van de lagere terreinbezetting, de vrije zijtuinstroken, omwille van de grotere vrijdom.

Wij dachten dat zulks ook zou gelden voor het toen nog te verkavelen aanpalende perceel, doch de thans vergunde verkaveling houdt geen rekening met de bestaande toestand. De voorschriften staan dermate bouwmogelijkheden toe derwijze dat we vrezen er wat betreft zon, lichtinval, schaduw, ... nadeel of hinder van te ondervinden.

...”

De verwerende partij heeft vermeld administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van 5 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke met de bestreden beslissing uitdrukkelijk, zij het kennelijk zonder meer, ontvankelijk bevonden. De bestreden beslissing laat, zoals gezegd, echter niet toe vast te stellen welke formele en materiële gronden de verwerende partij in overweging heeft genomen om tot de ontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partij te besluiten en dus evenmin of de verwerende partij de ontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partijen daadwerkelijk heeft onderzocht.

Gelet op de inhoud en de draagwijdte van het door de verwerende partij uitdrukkelijk ontvankelijk bevonden administratief beroepsschrift van 7 september 2010 tegen de beslissing van 5 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke enerzijds en de inhoud en de draagwijdte van het thans bij de Raad voorliggende verzoekschrift van 14 januari 2011 tegen de bestreden beslissing anderzijds, is de Raad van oordeel dat de verwerende partij het belang van de verzoekende partijen bij het voorliggende beroep bij de Raad, en dus dit aspect van de ontvankelijkheid ervan, niet met goed gevolg kan betwisten zonder de wettigheid van haar eigen beslissing ter discussie te stellen.

Dit laatste geldt in het bijzonder wanneer vastgesteld moet worden dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift verwijzen naar het door hen ingestelde beroep bij de verwerende partij en het beroepsschrift toevoegen aan hun stukkenbundel en dus ook hun aldaar geformuleerde rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen hernemen. Door het administratief beroep van de verzoekende partijen uitdrukkelijk ontvankelijk te verklaren, heeft de verwerende partij de verzoekende partijen bovendien minstens een procedureel belang verschaft bij het voorliggende beroep.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen. De verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste (procedureel) belang bij het voorliggende beroep en maken daarnaast, in het licht van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, voldoende aannemelijk dat zij persoonlijk rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de bestreden beslissing.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden, werpen de verzoekende partijen het volgende op:

- “ ...
- *Verzoekers vrezen niet alleen de vergunde bouwvoorschriften en ruim toegestane bouw mogelijkheden waarvan ze hinder kunnen ondervinden, ze delen ook de mening van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn verslag waarin hij stelt:.... Het is derhalve aangewezen de verkavelingsvoorschriften aan te passen door deze af te stemmen op de beschikbare 50m-brede zone woongebied met landelijk karakter. Door het maximum aantal woningen bvb. te beperken tot maximaal twee en de inplantingswijze van de woning 90° te draaien, kan er voldoende ruimte blijven voor de inrichting van een tuin en zal de inplanting van de woningen beter afgestemd zijn op dit van de rechteraanpalende woning van beroepers. Gezien de verkaveling door de verkavelaar in versneld tempo wordt uitgevoerd (de bestaande bebouwing werd vorige week gesloopt en er werden reeds buizen aangevoerd voor de aanleg van riolering en huisaansluitingen), dienen indien bijvoorbeeld het aantal woningen beperkt zou worden tot 2 i.p.v. 3, de werken zo vlug mogelijk gestaakt.*
  - *De verkavelingsaanvrager [REDACTED] gaat volgens de gevoerde reclame ook de woningen bouwen voor de kopers van de loten. Ook in het belang van kandidaat kopers dient de vergunningsbeslissing zo vlug mogelijk geschorst.*
- ...”

De verwerende partij heeft in haar nota geen repliek gevoerd met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Zij betwist ter zitting wel dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen, zijn vervuld.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partijen aantonen:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zullen ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dienen aan te duiden,
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moeten de verzoekende partijen doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift. Met later bijgebrachte stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

Volgende elementen roepen de verzoekende partijen in als zijnde het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

- onaangepaste inplanting van de woningen,
- onvoldoende ruimte voor het inrichting van een tuin.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in hun uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zeer algemeen en oppervlakkig blijven. Met betrekking tot de moeilijk te herstellen ernstige nadelen die zij menen te lijden leggen de verzoekende partijen geen enkel stuk voor.

De verzoekende partijen laten dan ook na om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst van de ingeroepen nadelen, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, kan de Raad de ernst van de ingeroepen nadelen dan ook niet onderzoeken.

De Raad stelt immers vast dat de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen uitsluitend steunen op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Zij worden op geen enkele wijze geconcretiseerd.

Aangezien de uiteenzetting van de verzoekende partijen geen afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning hen een persoonlijk ernstig nadeel kan berokkenen, zijn er evenmin redenen om na te gaan of de ingeroepen nadelen tevens moeilijk te herstellen zijn. Nog minder volstaat een ingeroepen belang van eventuele kandidaat-kopers om de moeilijke herstelbaarheid van de ingeroepen nadelen aan te tonen. Minstens is ook vereist dat het moeilijk te herstellen nadeel een persoonlijk karakter heeft.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

VI. AMBTSHALVE MIDDEL

A. Vooraf

De omstandigheid dat de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wordt, staat er niet aan in de weg dat de Raad, teneinde de tegensprekelijkheid van het debat te garanderen, de partijen reeds in de huidige stand van het geding, om redenen van proceseconomie en in afwachting van de fixatie van de zitting waarop het beroep tot vernietiging zal behandeld worden, de mogelijkheid biedt te antwoorden op het hierna geformuleerde ambtshalve middel dat de Raad, gelet op artikel 4.8.3, §2 VCRO en onverminderd de eventuele gegrondheid van de door de verzoekende partijen ingeroepen middelen, ten aanzien van de bestreden beslissing in overweging neemt.

B. **Schending van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.**

Eerste onderdeel

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de deputatie haar beslissing over het ingestelde beroep neemt op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

In het licht van de formele en materiële motiveringsplicht, vereist artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO dat uit de bestreden beslissing zelf moet worden kunnen afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of de deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en zich de motieven van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eigen heeft gemaakt.

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO veronderstelt met andere woorden dat zowel de feitelijk als de juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar worden opgenomen in de beroepsbeslissing zodat op basis van de beslissing zelf kan nagegaan worden of de deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft genomen.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing kennelijk zonder meer de “conclusie” van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overneemt zonder dit deel te betrekken bij haar beoordeling. Rekening houdend met wat hoger werd gesteld kan zulks echter niet volstaan. Hetzelfde geldt overigens evenzeer voor de omstandigheid dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zich gebeurlijk in het administratief dossier bevindt en aldus consulteerbaar is of was voor de partijen.

De Raad stelt bovendien vast, na vergelijking van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en het bestreden besluit, dat het onderdeel van het bestreden besluit “*Motivatie standpunt deputatie*” op een aantal passages na bijna een letterlijke overname is van het verslag van de provinciale ambtenaar, en in het geheel dus geen eigen beoordeling is van de deputatie. Enkel de onderdelen waar de verwerende partij het blijkbaar niet eens was met

de zienswijze van de provinciale ambtenaar werden uit de "*Motivatatie standpunt deputatie*" weggelaten, evenwel zonder enige verdere motivering. Slechts in het onderdeel "*beoordeling van de goede ruimtelijke ordening*" is een andere zienswijze te lezen, doch zonder enige motivering waarom er wordt afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De Raad stelt dan ook de vraag of de bestreden beslissing artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, evenals de materiële motiveringsplicht niet schendt, nu in de bestreden beslissing enkel de letterlijke versie van de conclusie van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werd opgenomen zonder daar verder naar te verwijzen en er voor het overige niet kan uitgemaakt worden op welke wijze de verwerende partij een eigen beoordeling heeft gemaakt van het aanhangig gemaakte beroep.

Tweede onderdeel

Aangezien uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of zij daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werd genomen, minstens dat niet kan worden vastgesteld of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van vermeld verslag, en dit ongeacht de aard en de draagwijdte ervan, dan wel of de bestreden beslissing werd genomen op grond van een eigen instemmende of afwijkende beoordeling, schendt de bestreden beslissing tevens het zorgvuldigheidsbeginsel.

Opdat de verwerende partij een zorgvuldige beslissing zou kunnen nemen, dient zij de aanvraag aan een eigen, zorgvuldig en afdoende onderzoek te onderwerpen. Gelet op artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO kan niet worden betwist dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar hierbij een essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect van het dossier is.

De kennelijk niet gemotiveerde, minstens niet afdoende, negatie van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, in het bijzonder voor wat betreft de toetsing van de aanvraag aan de wettelijke en reglementaire bepalingen en de goede ruimtelijke ordening, impliceert dan ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. De omstandigheid dat de verwerende partij in de bestreden beslissing deels letterlijk de conclusie van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overneemt, volstaat niet en doet geen afbreuk aan wat hoger werd vastgesteld.

De bestreden beslissing lijkt derhalve kennelijk onredelijk en onzorgvuldig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De Raad verzoekt alle partijen in het geding om met een aanvullende nota en binnen een termijn van dertig dagen te antwoorden op het in onderdeel VI.B geformuleerde ambtshalve middel.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 juni 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS